

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven na een Verlies – Omgaan met Verdriet

Heb je wel eens een dierbare verloren? Hoe ga je verder met het leven terwijl je het gewicht van rouw en verdriet draagt? Welnu, de Bijbel zwijgt niet over het leven na een verlies.

Het leven van Abraham kende bijvoorbeeld veel uitdagingen. Zijn wandel in het geloof begon toen God hem riep om alles achter te laten wat hij kende. Hij kreeg te maken met oorlog, conflicten en een hartverscheurende geloofsbeproeving, waarbij zijn eigen zoon betrokken was.

Met de hoeveelheid dingen die hij heeft meegemaakt, zou je verwachten dat als er één persoon was, die niet zou schrikken van de pijn van het verlies, het Abraham zou zijn! En toch zegt de Bijbel dat Abraham huilde om de dood van zijn vrouw:

Genesis 23:1-2

[Sara leefde honderdzeventwintig jaar; dat waren de levensjaren van Sara. En Sara stierf in Kirjath-Arba – het tegenwoordige Hebron – in het land Kanaän. Abraham ging de tent in om rouw te bedrijven over Sara en haar te bewenen.](#)

Dus zelfs "vader Abraham", deze grote man van geloof, was diep getroffen door het verlies van een geliefde. Het lijkt erop dat het niet uitmaakt hoe sterk je bent of hoeveel geloof je hebt in God, het verliezen van een persoon waarvan je houdt is intens pijnlijk. Verdriet snijdt diep in het hart van iedereen die zoiets meemaakt.

Nadat Sara stierf, trof Abraham regelingen voor haar begrafenis. Hij maakte plannen om ervoor te zorgen dat er voor zijn zoon werd gezorgd. Later is hij zelfs hertrouwd. Hij bleef leven, ondanks dit grote verlies. Maar het verlies bleef ongetwijfeld voelbaar in de rest van zijn leven.

Hetzelfde zien we bij de zoon van Abraham Izak. Genesis 24 vertelt het verhaal van Abraham die zijn knecht erop uitstuurt om een vrouw voor Izak te zoeken. Als de knecht Rebekka terugbrengt, trouwt zij met Izak. Kijk naar wat de Bijbel onthult over de gemoedstoestand van Izak op zijn trouwdag:

Genesis 24:67

[Toen bracht Izak haar in de tent van zijn moeder Sara. En hij nam Rebekka en zij werd hem tot vrouw en hij had haar life. Zo vond Izak troost na de dood van zijn moeder.](#)

Hier zien we dat Izak nog steeds aan het worstelen was met het verlies van zijn moeder. Natuurlijk bracht zijn vrouw hem troost, maar dat veronderstelt dat hij zich voorafgaand aan dit moment ongemakkelijk voelde! Zelfs te midden van de vreugde die hij op zijn trouwdag moet hebben gevoeld, voelde hij nog steeds de pijn van het verlies.

We zouden de vraag kunnen stellen: waarom doet de Torah er alles aan om de moeder van Izak, - de vrouw van Abraham - hier te noemen in dit vers? Het lijkt erop dat we al veel verder zouden moeten zijn in het verhaal. Er is immers veel gebeurd tussen Genesis 23:2 en Genesis 24:67! Misschien is de reden dat de Bijbel de dood van Sara vermeldt, omdat die nog steeds werd gevoeld, gewoon om de moeilijkheid van een verlies te erkennen. Terwijl we dit vers lezen, worden we eraan herinnerd dat de pijn van een verlies bij ons blijft, en dat het oké is om de last ervan te voelen. Hoewel we blijven leven, raakt het verdriet ons nog steeds.

Als je iemand verloren hebt van wie je hield - of het nu een echtgenoot, een ouder of een goede vriend is - kan dat verlies soms nog vele jaren later nog steeds af en toe voelbaar zijn. Op jubilea, of terwijl je naar oude foto's kijkt, of zelfs wanneer je bepaalde liedjes hoort, die op de radio of in de supermarkt worden gespeeld, word je herinnerd aan die persoon van wie je zoveel hield. Zelfs goede herinneringen kunnen tranen in je ogen brengen omdat je je herinnert hoeveel ze voor je betekenden en hoe ze niet meer in je leven zijn.

Sommige dagen zullen we het meer voelen, en andere dagen minder, maar het gewicht van verdriet blijft bij ons. Onze relaties zijn kostbaar en diep, en mensen zijn onvervangbaar. En dat is iets wat de Torah erkent.

Nu zijn Abraham en Izak niet de enige gelovige mensen die diep waren getroffen door de dood van een geliefde. Zelfs onze Messias voelde de pijn van het verlies. De Bijbel zegt dat Jesjoea huilde om de dood van zijn vriend Lazarus:

Johannes 11:33-36

Toen Jezus (Jesjoea) haar dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering. En Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tegen Hem: Heere, kom het zien. Jezus (Jesjoea) weende. De Joden dan zeiden: Zie, hoe lief Hij hem had!

Onze Messias huilde. Jesjoea was zo aangedaan door de pijn van het verlies, dat Hij tot tranen toe was geroerd!

Wat kunnen we leren van deze passages over verlies? Er zijn enkele dingen die we uit deze Schriftgedeelten kunnen leren. Ten eerste is het oké om verdrietig te zijn.

Vaak lijkt er onder gelovigen een onuitgesproken spanning te bestaan om te doen alsof alles oké is, terwijl dat niet zo is. Maar dat gevoel is on-Bijbels. Als je een dierbare hebt verloren, is het oké dat het pijn doet, en het is oké om te rouwen. De Bijbel nodigt je uit om je open te stellen en om het gewicht van die pijn te gaan voelen. Er is niets mis mee. Zoals Charles Spurgeon ooit schreef:

Geen enkele zonde is noodzakelijkerwijs verbonden met hartzeer, want Jezus Christus, onze Heer, heeft eens gezegd: "Mijn ziel is buitengewoon bedroefd, zelfs tot de dood toe." Er was geen enkele zonde in Hem, en dus ook niet in Zijn diepe depressie.

- Charles Spurgeon, *Metropolitan Tabernacle Pulpit*, vol. 27 (1881), blz 1595.

Het tweede punt is dat Jesjoea onze pijn begrijpt en ons ondersteunt te midden van ons verdriet. Volgens het verhaal van Lazarus, die werd opgewekt, was Jesjoea diep ontroerd en getroffen *door het verdriet van de anderen*. Jesjoea heeft een speciaal plekje in Zijn hart de pijn van mensen. En zoals Hij Zijn discipelen beloofde: "**Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld**" (Mattheüs 28:20). Jesjoea is aanwezig en beschikbaar als we rouwen. Als we huilen, houdt Hij ons vast en huilt met ons mee. Het was Jesjoea Zelf die het volgende zei:

Mattheüs 5:4

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

De zegen die Jesjoea uitspreekt over degenen die treuren is dat ze getroost zullen worden. Als we te midden van ons verdriet de Heer aanroepen, zal Hij ons troosten.

Het derde punt is dat je niet alleen hoeft te rouwen. Behalve dat Jesjoea aanwezig is, wordt de gemeenschap van gelovigen opgedragen om "**te huilen met hen die huilen**" (Romeinen 12:15). Net zoals Izak getroost werd door zijn vrouw Rebekka, na de dood van zijn moeder, kan jij getroost worden door vrienden en familie. Overweeg om contact op te nemen met anderen. Veel gemeenten hebben steungroepen voor mensen die dierbaren hebben verloren. Er kan grote troost gevonden worden in een liefhebbende gemeenschap die bereid is om te luisteren en te delen in je verdriet.

Het vierde en laatste punt is dat dood, verdriet en pijn niet het einde van het verhaal is voor de personen die de Messias kennen. Net als Lazarus zullen degenen die in slaap zijn gevallen weer opstaan – maar deze keer tot eeuwige heerlijkheid, in een onvergankelijke lichaam dat niet meer sterft. Het Koninkrijk van de Messias zal in haar volheid naar de aarde komen, en Hij zal de tranen uit onze ogen wissen, en de dood zal er niet meer zijn:

Openbaring 21:1-4

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is. En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

De engel van verdriet is tijdelijk. Op een zekere dag komt Jesjoea terug. De erfenis die Gods kinderen in de toekomstige wereld zullen ontvangen, is zo wonderbaarlijk dat Paulus het lijden van dit leven ter vergelijking "**een lichte verdrukking**" noemt (2 Korinthe 4:16-18). Voor gelovigen is de dood niet het einde. We hebben hoop, omdat de opstanding van Jesjoea de dood voor eens en voor altijd heeft overwonnen:

1 Thessalonicenzen 4:13-18

Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met De Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden.

Dus rouwen om het verlies van een dierbare is pijnlijk, maar niet hopeloos. Hoewel we nooit gewoon "verder gaan" als iemand sterft van wie we houden, kunnen we getroost en gesterkt worden terwijl we ons aanpassen aan het leven na het verlies. Jesjoea zei dat wie treurt getroost zal worden. We kunnen de troost van Gods aanwezigheid omarmen als we in rouw zijn. We kunnen contact opnemen met de gemeenschap van gelovigen om ons gevoel van rouw te delen. En we kunnen treuren met de hoop dat de dood niet het einde is voor degenen die de Heer kennen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)